

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617202389
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7617202389.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu K-áčko, spol s.r.o., so sídlom Spišská Nová Ves - Novoveská Huta, Hnilecká cesta 9324/31, IČO: 36188387, zast. JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom, so sídlom Spišská Nová Ves, Letná 61, proti žalovanému M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, o zaplatenie 4.551,86 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 8C/8/2017-225 z 30.9.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.051,86 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 862, 40 € od 17.11.2016 do zaplatenia sumy a zo sumy 1.189,46 € od 23.11.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol takto v poradí druhým rozsudkom o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 4.551,86 € s prísl na tom skutkovom základe, že na základe ústnej dohody so žalovaným, vykonal preňho v roku 2016 dodávku a aplikáciu fúkanej izolácie KLIMATIZER PLUS, dovoz materiálu a montáž sadrokartónových stropov s materiálom, za ktoré práce mu žalovaný zaplatil zálohu vo výške 2.500 € (za dodávku a aplikáciu fúkanej izolácie KLIMATIZER PLUS a dovoz materiálu) a zálohu vo výške 1.500 € (za montáž sadrokartónových stropov s materiálom) s tým, že sa zároveň dohodli, že po ukončení prác žalovaný doplatí zvyšok ceny. Žalobca po ukončení prác vystavil faktúry č. 20160039 splatnú dňa 16.11.2016 na sumu 862,40 € a č. 20160042 splatnú dňa 22.11.2016 na sumu 3.689,46 €, ktoré žalovaný doposiaľ neuhradil.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 8C/8/2017-116 zo 16.7.2018 žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Po odvolaní sa žalovaného proti tomuto rozsudku Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací napadnutý rozsudok zrušil uznesením sp. zn. 11Co/344/2018-172 z 19.12.2019 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Následne súd prvej inštancie po doplnení dokazovania skutkovo uzavrel, že medzi žalovaným ako objednávateľom a žalobcom ako zhotoviteľom, bola začiatkom augusta 2016 uzavretá ústna zmluva o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie prác na rodinnom dome žalovaného v O. a to dodávka a aplikácia fúkanej izolácie KLIMATIZER PLUS, dovoz materiálu a montáž sadrokartónových stropov s materiálom. Medzi zmluvnými stranami došlo k uzavretiu dohody nielen o predmete diela ale aj o

poskytnutí odmeny žalovaným žalobcovi za prácu aj materiál vo výške cca 8.500 €. Dielo žalobca zrealizoval do dvoch mesiacov, žalovaný nemal výhrady k zhotovenému dielu a potvrdil aj prevzatie faktúr vystavených žalobcom, ku ktorým nemal žiadne výhrady. Z dokladu predloženého žalovaným súd zistil, že za žalobcu prijal štatutárny zástupca žalobcu pán H. od pána U. (bez uvedenia ďalších údajov) sumu 2.500 € ako zálohu za materiál a vystavil mu doklad bez dátumu prijatia uvedenej sumy žalobcom (doklad č. I). Z potvrdenia predloženého žalobcom, podpísaného žalovaným ako aj pánom O. H., jediným spoločníkom a konateľom žalobcu, ako aj družkou žalovaného vyplýva, že žalobca prevzal zálohu vo výške 2.500 € od pána U., nar. 18.10.1975, bez uvedenia dátumu jej prevzatia žalobcom, ako aj vo výške 1.500 €, prevzatej žalobcom od žalovaného dňa 2.9.2016 s tým, že po ukončení prác bude vyplatený zvyšok ceny (doklad č. II). Faktúrou č. 20160039, splatnou 16.11.2016 na sumu 862,40 €, žalobca žalovanému fakturoval dodávku aplikácie fúkanej izolácie KLIMATIZER PLUS a dovoz materiálu a faktúrou č. 20160042, splatnou 22.11.2016 na sumu 3.689,46 € žalobca žalovanému vyfakturoval montáž sadrokartónových stropov s materiálom. Z hlavnej knihy analytickej evidencie žalobcu za obdobie od 1.11.2016 do 30.11.2016 súd zistil, že sú v nej uvedené dátumy - dňa 2.11.2016, kedy eviduje žalobca zálohu od žalovaného v sume 2.500 € a dňa 8.11.2016, kedy eviduje žalobca zálohu od žalovaného v sume 1.500 €. Z kontrolného výkazu DPH, z časti D2, vyplynulo, že sú v nej vedené aj faktúry vystavené žalovanému, ku ktorým bolo žalobcom priznané aj DPH. Ak by sa znížila žalobcom fakturovaná suma odvádzal by aj nižšie DPH.

5. Medzi stranami nebolo sporné zaplatenie sumy 2.500 € (napriek rozpornosti v tvrdeniach strán sporu, ohľadom toho ako k odovzdaniu a prevzatiu peňazí došlo a kým) v auguste 2016 žalobcovi a takisto zaplatenie sumy 1.500 € dňa 2.9.2016. Medzi žalobcom a žalovaným bol rozpor vo výške prijatých záloh, keď žalobca tvrdil, že žalovaný mu zaplatil len zálohu v celkovej výške 4.000 € - v auguste 2016 mu zaplatil prostredníctvom svojho syna 2.500 €, o čom podpísal doklad a ďalšiu časť zálohy vo výške 1.500 € prevzal dňa 2.9.2016 za prítomnosti žalovaného od jeho družky C. L., ktorá o tom spísala doklad, v ktorom tiež uviedla, že už predtým prevzal od žalovaného zálohu 2.500 €. Reálne však sumu 2.500 € prevzal od žalovaného len jedenkrát. Na druhom doklade je suma 2.500 € uvedená len v tom zmysle, že zálohu v tejto výške prevzal už predtým (o čom vystavil doklad o prevzatí zálohy). Naproti tomu žalovaný tvrdil, že zaplatil žalobcovi zálohu 2.500 €, potom po výzve žalobcu, aby mu zaplatil zálohu 4.000 € mu zaplatil zase 2.500 €, a potom následne ešte zálohu 1.500 €. Po dokončení prác ho žalobca vyhľadal s tým, že ak mu uhradí bez vystavenia dokladu 1.700 €, odpustí mu sumu 300 €. Celkovo zaplatil žalobcovi 8.200 € a pretože sa so žalobcom dohodli na cene diela zhruba 8.500 € a 300 € mu bolo odpustených, mal za to, že všetko vyplatil. Zhodne so žalovaným vypovedala aj svedkyňa C. L..

6. Súd na vec aplikoval ust. § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 2, § 631, § 633 ods. 1, § 636 ods.1, § 644, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení zmien a doplnkov a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola uzavretá ústna zmluva o dielo, s dohodnutým rozsahom prác, dovozom materiálu, cenou vo výške cca 8.500 €, s časom realizácie do dvoch mesiacov. Žalovaný nemal výhrady k žalobcom zhotovenému dielu ani k predloženým faktúram. Konštatoval, že v neprospech žalovaného (ako spotrebiteľa) nemôže byť skutočnosť, že žalobca ako podnikateľský subjekt a dodávateľ prác na prijatie platieb v auguste 2016 a v septembri 2016 riadne nevystavil príjmové doklady, keď tieto nemali náležitosti, aké by mali mať (číselné označenie dokladu, dátum prijatia, podpisy zúčastnených strán, výška sumy) a že k ich zaúčtovaniu došlo až v novembri 2016. Súd preto berúc do úvahy aj svedeckú výpoveď družky žalovaného C. L., ktorou poprela tvrdenie žalobcu, že mu bola uhradená len jedenkrát suma vo výške 2.500 € a to v auguste 2016 a suma 1.500 € v septembri 2016, žalobcovi neuveril a doklad II., potvrdzujúci odovzdanie peňazí žalobcovi vo výške 4.000 € (2.500 € + 1.500 €) vyhodnotil v prospech žalovaného, teda tak, že žalovaný žalobcovi nezaplatil len 4.000 € ale vychádzajúc z vystaveného dokladu I. a dokladu II. vyplatil celkovo sumu 6.500 €. Zároveň súd poukázal na to, že ani žalovaný nepreukázal, že žalobcovi zaplatil ešte 1.700 € a už vôbec nie sumu zostávajúcu do celkovej sumy vyfakturovanej za dodané dielo (8.551,86 €). Súd preto vychádzal z toho, že ani jedna strana neuniesla v celom rozsahu svoje dôkazné bremeno - žalobca ohľadom sumy 2.500 €, ktorá podľa neho mala byť vyplatená žalovaným len raz (nie 2 x ako tvrdil žalovaný) a žalovaný nepreukázal, že uhradil žalobcovi za ním vykonané dielo okrem sumy 6.500 € aj inú finančnú čiastku. Súd preto žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy 2.051,86 € ako rozdielu medzi sumou 6.500 € a sumou 8.551,86 €, ktorú žalobca vyfakturoval. Zároveň priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zákonnej výške odo dňa, keď sa žalovaný s platením peňažného dlhu dostal do omeškania.

7. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a pretože v konaní bol tak žalobca ako žalovaný úspešný len čiastočne, stranám náhradu trov konania nepriznal.

8. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný tvrdiac, že tak ako uviedol vo svojej účastníckej výpovedi, žalobcovi zaplatil všetko, na čom boli dohodnutí, nič mu nedlhuje, teda podľa obsahu žiada rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Podľa obsahu odvolania napadol len vyhovujúci výrok a uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie žalovaného proti vyhovujúcemu výroku rozsudku je nedôvodné. Súd správne zistil, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o dielo vrátane ceny, že žalovaný zaplatil dohodnutú cenu len sčasti a zvyšnú sumu 2.051,86 € nezaplatil a súhlasil tiež s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, neprodukoval dôkazy, ktoré by svedčili aj o zaplatení zvyšnej časti 2.051,86 €, a preto ho súd dôvodne zaviazal na zaplatenie tejto sumy spolu so zodpovedajúcim úrokom z omeškania. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady úspešnosti strán sporu a nakoľko každá strana mala vo veci úspech len čiastočný, pričom rozdiel v úspešnosti strán je nepatrný, súd správne žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. V zostávajúcej časti žalobca navrhol napádaný rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň priznať žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné, rozsudok je vecne správny, preto ho potvrdil.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.3.2022 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

12. Podľa obsahu odvolania výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP a nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

13. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok žalovaného (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné a vecne správne. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli nesprávne, nezodpovedajúce tvrdeniam strán a vykonaným dôkazom, príp. založené na chybnom hodnotení vykonaných dôkazov alebo, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo, opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo správne použitý právny predpis (právnou normu) nesprávne vyložil, príp. ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, prihliadajúc na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán, a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok tiež správne právne kvalifikoval a právne predpisy a relevantné zák. ustanovenia aj správne interpretoval a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán.

14. Odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalovaného privodili priaznivé rozhodnutie. Námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho

posúdenia veci. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľovi.

15. Ako odvolací súd uviedol už vo svojom skoršom zrušujúcom uznesení sp. zn. 11Co/344/2018-172 z 19.12.2019, zmluva o dielo je uzavretá, len čo sa zhotoviteľ a objednávateľ dohodli o podstatných náležitostiach zmluvy, a to o predmete diela, o tom, že dielo bude vykonané na nebezpečenstvo zhotoviteľa a o tom, že zhotovenie diela bude odplatné. K platnosti tejto zmluvy nepredpisuje občiansky zákonník zvláštnu formu, preto v posudzovanej veci súd prvej inštancie správne právne uzavrel, že medzi stranami sporu bola uzavretá ústna zmluva o dielo podľa § 631 a nasl. OZ, ktorej obsahom bola povinnosť žalobcu vykonať žalovanému dodávku a aplikáciu fúkanej izolácie KLIMATIZER PLUS, dovoz materiálu a montáž sadrokartónových stropov s materiálom a žalovaný bol povinný zaplatiť za vykonané práce dohodnutú cenu. Nebolo sporným, že žalobca v dohodnutej dobe práce vykonal, žalovaný bol s nimi spokojný, takisto nebolo sporné, že žalobca vystavil faktúry, ktoré žalovaný prevzal a nemal k nim žiadne námietky.

16. Pokiaľ ide o spornú otázku, tvoriacu podstatu tohto sporu - akú sumu vlastne žalovaný žalobcovi zaplatil na základe ústnej zmluvy o dielo, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie (na ktorú v podrobnostiach poukazuje), ktorý pri spornosti tvrdení strán vyšiel z princípu dôkaznej povinnosti sporových strán v konaní, t.j. v povinnosti označiť dôkazy na svoje tvrdenia a uniesť tak svoje dôkazné bremeno.

17. V sporovom konaní, ako je aj toto konanie, sa uplatňuje prejednáca zásada, podľa ktorej je zásadne vecou strán sporu tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť (navrhovať) dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno). Zákon ukladá strane povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodujúce preukázané, a súčasne určuje aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

18. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a má tiež jedine procesný účel. Jeho zmyslom je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie v spore (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 157 a § 132 ods. 1 CSP), resp. dostal sa do situácie dôkaznej núdze, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Zákon vymedzuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý je určovaný výsledkami vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nebolo preukázané (v tom zmysle, že ho súd nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je nepriaznivé rozhodnutie v neprospech tej strany, v záujme ktorej bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Dôkazné bremeno je teda typicky inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

19. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Súd vyhodnotiac výsledky dokazovania, t.j. ktorá strana ako uniesla svoje dôkazné bremeno, dospel k záveru, ktorý vyústil do uloženia povinnosti žalovanému doplatiť žalobcovi na základe ústnej zmluvy o dielo a vystavených faktúr sumu 2.051,86 € s prísl., lebo žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, že celú vyfakturovanú sumu (faktúry nenamietal) zaplatil a na druhej strane súd žalobcove tvrdenia vyhodnotil tak, že neuniesol dôkazné bremeno, keď tvrdil, že žalovaný mu sumu 2.500 € zaplatil len raz, teda že ako zálohu mu zaplatil len 4.000 € a nie sumu 6.500 €. Ani jedna strana neuniesla svoje dôkazné bremeno v plnej šírke, preto súd správne vyhodnotil výsledky dokazovania a správne vecne rozhodol.

20. Na základe uvedených skutočností odvolací súd konštatuje, že sa s v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň odkazuje. Námietky žalovaného

v odvolaní sú neopodstatnené, preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil.

21. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

22. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred

diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP)